

Важливість батьків у житті дитини

На батьків покладена велика відповідальність за своїх дітей, за організацію життя сім'ї, зробивши їх першими і незамінними вихователями та вчителями у житті кожної людини.

Їхня мудрість є надбанням для дітей, відносини у сім'ї побудовані на обов'язку, відповідальності, любові батька й матері, стаючи великою виховальною силою.

Сім'я – завжди важлива для належного виховання дитини. Як батькові та матері. У кожного є своя відповідальність. Про силу виховного впливу батьків є багато українських народних приказок: “який куш, така й хворостина, який батько, така й дитина”. “Які мамо й тато, таке й дитятко” батьки є прикладом для своєї дитини.

Батьки завжди чекають на своє дитятко з великою любов'ю. В першу чергу мама вона найкраща, найдобріша. Тоді батько він найсильніший, найсміливіший. Ким би не були батьки, а в очах дитини вони завжди найближчі і найкращі. Хоч і вона ще не зовсім все розуміє. Дитина надає своїм батькам більше сили, впевненості, бажання досягати більших результатів.

Ще з давніх пір вважалося, що влада батька має небесне походження. Про шанування батьків існувала окрема заповідь, а хто не дотримувався цієї заповіді, то Бог жорстоко карав дітей. Батьки також несуть відповідальність за свою сім'ю перед законом. Так як стаючи батьками вони беруть на себе виховання дитини, а в майбутньому уже дорослої людини, яка іде уже в самостійне життя. Народ засуджує тих хто не виконує свої батьківські обов'язки. Діти мають виховуватись звичайно і з мамою і татом. Слово отець – мати, батько – мати належать до одного з найбільш характерних атрибутів українського фольклору.

Любов матері до дитини найсильніша в світі. Уявити собі матір без глибокого почуття любові до дітей важко, а то й просто не можливо. Любові і дружби, взаємна підтримка матері є для дитини наочним прикладом, що вводить її в світ складних людських відносин. Мати – найрідніша наймиліша, найдорожча. З якою радісною усмішкою вимовляє дитина це дивовижне, сонячне слово. Ідеал матері яка виносить дитину під своїм серцем і проводить на світ, зігріває теплом, ласкою і палкою любов'ю, виховує в ній доброту і світлий розум, плекає чуйність і доброзичливість. Рідна мати – наставник, від якого розпочався, і розвиток, і навчання, і виховання – її ніким замінити не можна.

Справжня мати нічого не пошкодує для своїх малят. Вона завжди підтримає і допоможе своїй дитині у проблемах, і не залишить її в біді. Справжня мати завжди зрозуміє, завжди поспішить їй на допомогу, та навіть не вагаючись віддасть останнє, що є аби допомогти, врятувати своє дитя. Мама ніколи не втомиться піклуватися про своїх дітей. Її результати материнського виховання залишаються у дитини в пам'яті на все життя. Любов матері до дитини найсильніша в світі. Уявити собі матір без глибокого почуття любові до дітей важко, а то й просто не можливо.

Велика любов матері до дітей формує її авторитет і водночас силу виховного впливу. Однак в любові до дітей все таки потрібно мати почуття міри, не можна впадати в нерозумну, сліпу любов, яка тільки зашкодить дитині в майбутньому. Звісно і в суворості батьки не повинні виховувати дітей. Розумно люблять своїх дітей ті батьки, які ніжність не доводять до розпеченості, піклування – до потурання примхам, а вимогливість поєднують з повагою до особистості дитини. Батьки які гарно виховували своїх дітей живуть з дітьми в розумінні, любові і дружбі.

Добре виховати своїх дітей – хочуть і намагаються всі батьки, бо це їхній обов'язок не тільки моральний, а й конституційний. За виховання своїх синів і дочок вони відповідають перед суспільством. Суть цього прекрасно передав А.С. Макаренко, який писав: “Виховання дітей – найважливіша галузь нашого життя. Наші діти – це майбутні громадяни нашої країни і громадяни світу. Вони творитимуть історію. Наші діти це майбутні батьки і матері, вони теж будуть вихователями

своїх дітей. Наші діти повинні вирости прекрасними громадянами, хорошими батьками і матерями. Але це – не все: наші діти – це наша старість. Правильне виховання – це наша щаслива старість, погане виховання – це наше майбутнє горе, це – наші сльози, це – наша провина перед іншими людьми, перед усією країною”.

”Виховання майбутніх матерів і батьків – одно з найважливіших завдань школи” так говорять В.О. Сухомлинський у своїй книжці “Батьківська педагогіка”.

Батько – найрідніший, найдорожчий для дитини чоловік, він взяв на себе відповідальність за прихід у світ свого маляти, за кожний крок і вчинок, за весь життєвий шлях. У батьківстві – є місія продовження роду, як в родині так і людського, нової людини. Мати родить і породжує, батько – породжує й виражає, продовжує розвиває себе в сині й дочці, зливаючи своє духовне начало з началом матері. Батька завжди потрібно поважати, за те що він взяв відповідальність за всіх у своїй сім’ї.

Бути гідним свого батька – твоя особиста честь, честь і гідність батька потрібно берегти й множити, але не ставитися до цього як належне.

У любові до батька поєднується повага з вимогливістю. Дитині хочеться, щоб її батько був яскраво вираженою прекрасною особистістю.

Дуже велике значення батьківського авторитету в родинному вихованні. Чим вищий авторитет батьків в очах дитини, тим сильніше вони впливають на формування її поведінки. Слова батька і матері стають для неї законом. Авторитет батьків визначається взаєминами між батьком і матір’ю, їхнім ставленням один до одного, вміння користуватись батьківською владою і додержувати єдності у вимогах до дітей, усіх членів родини і до людей взагалі.

Діти поважають батьків вимогливих і справедливих, чуйних і уважних, ініціативних в організації різних корисних справ, як дитячих, так і родинних. Дорослі повинні бути для дітей авторитетом у великому і малому віці.